

Trăiau o dată un moș-neag și o ba-bă. Ba-ba a-vea o fa-tă slu-tă, le-ne-șă, țâf-noa-să și rea la i-ni-mă. Fa-ta moș-ne-a-gu-lui în-să e-ra fru-moa-să, har-ni-că, as-cul-tă-toa-re și bu-nă la su-flet, dar e-ra ho-ro-psi-tă și de so-ra și de ma-ma vi-tre-gă, ba chiar fă-ce-au to-tul ca s-o a-lun-ge de la ca-să. Moș-ne-a-gul, fi-ind un gu-ră-cas-că, ce-i spu-ne-a ba-ba sfânt era.

În-tru-na din zi-le, moș-ne-a-gul, che-mă fa-ta și-i zi-se:

– Dra-ga ta-tei, mă-ta tot spu-ne că n-o as-culți și că nu es-te de chip să mai stai la ca-sa mea; de-a-ce-ea du-te și tu în-co-tro te-a în-drep-ta Dum-ne-zeu. Fa-ta să-ru-tă mâ-na ta-tă-lui său și por-neș-te în lu-me.

IBRIS

We know
books

